

blev den Trang, jeg alt har antydet, anerkendt fra alle Sider, Trangen til en Reform i den kommunale Bestatning, særlig den mellemkommunale Bestatning; men man havde det imod det saakaldte Monradsske Forslag, at en saadan Sag kunde ikke ordnes gennem privat Initiativ. Det var absolut nødvendigt, at Regeringen maatte tage saadant et Spørgsmaal i sin Haand, og man rettede da en Opfordring til Regeringen — for 9 Aar siden — man standfede Sagen her i Tinget med Vedtagelse af en Dagsorden — den blev vedtaget med 40 Stemmer mod 13 — som udtalte den almindelige Trang i temmelig bestemte Ord og udtalte Formeningen om, at Regeringen i en nær Fremtid vilde fremkomme med Forslag til en Omordning af dette Spørgsmaal i det hele. 4 Aar efter, i 1886—87, forelaa der et Lovforslag her om en Forandring af Ugningskommissionen her i København, altsaa en lille Omordning af Københavnske Skatteforhold. Dette Forslag rørte ikke i nogen Maade ved det, som var brændende, og som havde været saa stærkt omtalt tidligere, ikke blot fra Landet, men ogsaa fra Byerne — jeg vil minde om, at vi i 1882—83 modtog en Adresse fra alle Landets 71 Købstæder. Dette rørte Forslaget slet ikke ved, men paa dets Gang gennem Rigsdagen bleve de brændende Spørgsmaal tagne op og satte under Behandling særlig i det andet Ting; man enedes saa — det var Indenrigsministeren og Udvalget i det andet Ting — om en Slutningsparagraf, der stillede saadan en almindelig Behandling af hele Spørgsmaalet i Udsigt inden Ugangen af 1890. Der blev derfor sat en Paragraf ind i Loven af 1ste April 1887, som altsaa blev Resultatet af Forhandlingerne den Gang, og som bestemmer, at der skulde foretages en Revision af det Spørgsmaal inden Ugangen af 1890. Saa er det bekendt, som ogsaa antydet her i Anmærkningerne til det foreliggende Lovforslag, at i Fjor fremkom der et Forslag, som skulde fuldbyrdiggøre denne § 13 i Loven af 1ste April 1887, men dette Forslag i Fjor indeholdt jo intet som helst nyt. Det var kun en Sammendragning af de Bestemmelser, som findes i Lovene af 19de Februar 1861 og 1. April 1887. Jeg tillod mig den Gang at udtale, at jeg skønnede ikke, der var noget vundet ved at samle de Bestemmelser fra to til en Lov, og jeg var saa heldig, at hele det Udvalg, der blev nedsat om samme Sag i Fjor, delte min Betragtning, idet der foreligger Udtalelser i Betænkningen fra i Fjor gaaende i samme Retning. — Nu møde vi atter i Aar et Forslag, angaaende Ordningen af den kommunale Bestatning i Staden Kø-

benhavn, men Revisionsspørgsmaalet har man nu fuldstændig ladet falde. Man hører ikke Tale om, at der i alt Fald i en nær Fremtid vil komme til at foreligge noget almindeligt Skattereformsforslag fra Regeringens Haand. Altsaa hvad der var forudsat og udtrykkeligt Lovet i Loven af 1ste April 1887, det ser det ud til, at man nu har ladet falde, i det man ikke stiller Forslag til en gennemgaaende Revision, men kun Forslag om at saa den Bestemmelse hævet, som fastsætter, at Indkomstskatteprocenten ikke maa overstige 3 pCt. Det er det eneste, der indeholdes i dette Forslag, at saa denne Bestemmelse hævet og saa den sat ind i Stedet, som er gældende i Landets Købstæder.

Om selve dette Forslags Hovedtanke skal jeg kun udtale, at skønt jeg er enig med den ærede foregaaende Taler i, at Københavns Budget er steget stærkt i de sidste tredive Aar, at der er stor Forskel paa 1861 og 1891, saa er jeg dog ikke overbevist om, at der foreligger nogen absolut Nødvendighed for at forhøje Skatteprocenten eller ophæve denne Bestemmelse og navnlig ikke af Hensyn til Alderdomsunderstøttelsesloven, som den ærede Taler ogsaa omtalte. Som det ærede Medlem oplyste, er Københavns Budget for næste Aar affattet saaledes, at man paaregner, at et Beløb af 400,000 Kr. skal være tilstrækkeligt til denne Alderdomsunderstøttelse. Ifølge de statistiske Oplysninger, man har til Raadighed, mener man, at der vil findes 4000 Personer i København, som ville komme ind under Alderdomsunderstøttelsesloven, og man mener, at 400,000 Kr. vil være tilstrækkeligt. Men saa skal jeg minde om, at en Del af dette Beløb — hvor stort ved ingen af os — skal Statskassen udrede, saa der bliver altsaa kun en Del tilbage, der falder paa Københavns Budget. Men hvis vi antage f. Eks. Halvdelen, at Københavns Budget vil blive belastet med en Udgift af 200,000 Kr., vil det let skønnes, at disse 200,000 Kr. egentlig ikke give Anledning til nogen Forhøjelse af Skatteprocenten, det er en ren Ubehøvelighed paa en Skatteindtægt af 78 Millioner, som Indkomstskatten paalignes, det vil udgøre noget som omtrent $\frac{1}{4}$ pCt., ikke $\frac{1}{3}$ pCt. i alt Fald. Jeg er saa heldig, at jeg til Støtte for min Betragtning, der gaar ud paa, at jeg ikke skønner, at det er rigtigt at behandle Spørgsmaalet om Skatteprocenten alene uden i Forbindelse med Spørgsmaalet om den kommunale Bestatning i det hele taget — jeg er saa heldig der paa en vis Maade at kunne paaberaabe mig Københavns Magistrat som Meningsfælle. Det er bekendt nok, at Københavns Magistrat har